

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

mint másodfokú bíróság

61.Pf.../2019/5.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

a Lékó és Társa Ügyvédi Iroda (**fél címe1** ügyintéző: dr. Lékó László ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe.) felperesnek**

a dr. Borza Tamás Ügyvédi Iroda (**fél címe2.**, ügyintéző: dr. Borza Tamás ügyvéd) által képviselt **I.r. alperes neve(I.r. alperes címe.) I. rendű- és II.r. alperes neve (II.r. alperes címe.) II. rendű alperes** ellen

kártérítés megfizetése iránt indított perében a **Pesti Központi Kerületi Bíróság** 30. sorszámú végzéssel kijavított **25.P.../2017/28.** sorszámú ítélete ellen a felperes által 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A másodfokú bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek fejenként 63.500,- (hatvanháromezer-öttszáz) - 63.500,- (hatvanháromezer-öttszáz) Ft másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 387.184,- (háromszáznyolcvanhétezer-száznyolcvannégy) Ft fellebbezési eljárás illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alperesnek fejenként 63.500,- Ft perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 145.194,- Ft eljárás illetéket.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint **fél1**, **fél2**, valamint **fél3** mint eladók és a felperes (akkori nevén ... Kft.), valamint **fél4** mint vevők 2003. január 2. napján megállapodást kötöttek, mely alapján az eladók eladták az 1999. október 1. napján kelt társasági szerződéssel létrehozott **Cég1.**-et a vevőknek.

A szerződés 3. pontjában a szerződő felek rögzítették, hogy eladók a Bt. cégnevében szereplő „... Konyhája” megjelölés lajstromba vétele tárgyában a Magyar Szabadalmi Hivatal előtt eljárak, a szerződő felek a védjegyoltalom jogosultjaként a Bt.-t jelölik meg.

A felperes és **fél4**, valamint a II.r. alperes szóban megbízási szerződést kötöttek, mely alapján a II.r. alperes elkészítette és ellenjegyezte a 2003. január 2-i szerződést.

2008. december 18. napján a ... Bt., mint engedményező és a felperes, mint engedményes engedményezési szerződést kötöttek egymással. A szerződésben rögzítették, hogy **I.r. alperes neve** a Megállapodás elnevezésű okirat szerkesztése és ellenjegyzése alkalmával nem a kellő körültekintéssel és gondossággal járt el, melynek következtében **fél5-el** több peres eljárás zajlott és zajlik jelenleg is. Ezen eljárásokban a képviseletre sikerdíjas megállapodást kötöttek megfelelő szakirányú felkészültségű ügyvédi, illetve szabadalmi irodákkal. A kifizetendő ügyvédi költség az a kár, amelyre az engedményezőnek igénye lehet.

A ... Bt. 2009-től átalakulás folytán a **Cég2.** nevet viseli. A **Cég2.** 2013. február 6. napján megfizetett a ... Iroda Kft.-nek 1.524.000,- Ft-ot, 2014. március 24. napján 521.800,- Ft-ot, 2015. október 13. napján 2.159.000,- Ft-ot, 2016. február 29. napján pedig 635.000,- Ft-ot.

A ... Ügyvédi Iroda 2015. december 21. napján a **Cég2.** képviseletében felszólította levélben **I.r. alperes neve** ügyvédet, hogy fizessen meg a **Cég2.**-nek összesen 3.683.000,- Ft-ot kártérítésként. A levelet a II.r. alperes meghatalmazottja 2016. január 21-én átvette.

A felperes keresetében 4.839.800,- Ft és annak 2016. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamata megfizetésére kérte az alperesek kötelezését azzal, hogy az I.r. alperes mögöttesen felel a II.r. alperes tartozásának megfizetéséért.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

Az elsőfokú bíróság a kereset megalapozatlannak ítélte.

Elsősorban az alperesek elévülési kifogásával foglalkozott. E körben irányadó jogszabályként a Ptk. 324.§ (1) bekezdését, 325.§ (1) bekezdését, 326.§ (1) bekezdését, 360.§ (1) bekezdését, továbbá 327.§ (1) bekezdését hívta fel. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes követelése nem évült el.

Ezt követően az elsőfokú bíróság a követelést érdemben vizsgálta. E körben a Ptk. 318.§ (1) bekezdése, a Ptk. 339.§ (1) bekezdése, 474.§ (1) bekezdése, valamint az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 23.§ (1), illetőleg (2) bekezdése alapján döntött.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolása szerint a Ptk. 318.§-ában szabályozott kontraktuális felelősségi kárforma szükségképpen feltételezi a károkozó és a károsult közötti szerződéses jogviszonyt. Ennek hiányában szerződésszegésre alapított kártérítési igény eredményesen nem érvényesíthető.

Ennek előre bocsátását követően az elsőfokú bíróság meglátása szerint a felperes és a ... Bt. között létrejött engedményezési szerződés alapján megállapítható volt, hogy a ... Bt. kárként értelmezte a „... Konyhája” védjeggyel összefüggésben folyó perekben felmerült költségeit és e kárigényt a felperesre kívánta ruházni. A felperes a perben a ... Bt. jogutódjaként ezen kárát

kívánta az alperesekkel megtéríttetni egy olyan szerződés alapján szerződésszegésre hivatkozással, amely szerződésnek a ... .. Bt. nem volt a részese. Tehát a károsult ... .. Bt. illetőleg annak jogutódja és a károkozóként megjelölt II.r. alperes között semmilyen szerződéses jogviszony nem jött létre, amely önmagában kizárta azt, hogy a II.r. alperessel szemben szerződésszegés címén a felperes kártérítési igényt érvényesíthessen. Másképpen fogalmazva, a megbízási szerződés megszegésével a II.r. alperes csak a megbízóinak okozhatott kárt, márpedig az egyértelmű volt, hogy a ... .. Bt. a megbízási szerződésnek nem volt részese.

Erre tekintettel a felperes követelésének jogalapja nem áll fenn, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság arra is utalt, hogy ugyan az ügyvédi megbízási szerződés írásbeli alakhoz kötött, és ennek elmaradása esetén a megbízási tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli, azonban ennek a perben nem volt jelentősége, mivel azt kellett vizsgálni, hogy a károsult szerződő fél volt-e abban a szerződésben, amelynek a megszegését állította a felperes, az pedig megállapítható volt, hogy nem volt szerződő fél. Így annak sem volt jelentősége, hogy a per alapját képező megbízási szerződésben megbízók voltak-e az eladók.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az illetékfeljegyzési joga meg nem fizetett eljárási illeték viselésére, továbbá az alpereseket illető, mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra való kötelezését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és az alperesek egyetemlegesen marasztalását kérte a kereseti kérelmében foglaltak szerint összesen 4.839.800,- Ft tőke, valamint ennek járulékai és perköltség megfizetésére.

A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valójában nem folytatott le bizonyítási eljárást, sőt a becsatolt iratokra vonatkozóan sem nyilatkozta meg az alpereseket. Alapvetően kifogásolta, hogy a jegyzőkönyvek nem tartalmazzák a tárgyaláson elhangzottakat maradéktalanul, illetve olyan megfogalmazások vannak bennük, amelyek nem úgy hangzottak el, mint ahogyan a jegyzőkönyvben rögzítésre került. Példaként említette a 2019. február 22-i jegyzőkönyv 8. oldal utolsó bekezdését. Továbbá utalt arra, hogy a jegyzőkönyvek, így a 2019. február 22-i és május 03-i jegyzőkönyv több esetben egyáltalán nem tartalmazza a tárgyaláson elhangzott, a felperesi törvényes képviselő által előadottakat. Az elsőfokú bíróság egyáltalán nem reagált arra a felperesi jogi képviselői kérésre, hogy a bíróság hallgassa meg tanúként **fél3t**, holott még **I.r. alperes neve** is arra hivatkozott, hogy „**(felek neve)** mindenről tudtak.”

A bíróság egyetlen alkalommal sem kérdezte meg a feleket, hogy kérik-e a jegyzőkönyv visszahallgatását, és ez kitűnik a jegyzőkönyvekből is.

A felperes utalt arra, hogy nem vitás, hogy a szerződést I.rendű alperes neve ügyvéd készítette és ellenjegyezte. Az sem vitás, hogy erre vonatkozóan a szerződő felektől megbízást kapott. Egy adásvételi szerződés esetében, minden szerződő fél képviselőjét az okiratszerkesztő ügyvéd köteles ellátni. Ehhez képest **I.r. alperes neve** 2002. december 9-én a felperesi jogelőd tudta nélkül levelet írt a Szabadalmi Hivatalnak, amelyből egyértelműen kiderül, hogy tudott arról, hogy a védjegyoltalmi kérelmet a Hivatal visszavontnak tekintette, sőt azt is tudta, hogy **fél5** 2002. március 12-én védjegyoltalmi kérelmet jelentett be. Erről a felperesi jogelődöt egyáltalán nem tájékoztatta, ezek után szerkesztette meg és jegyezte ellen a Megállapodást, amelyben az szerepel, hogy a ... .. Bt.-t illeti a védjegy oltalom. Ez pedig az ügyvéd által tudottan visszavontnak volt nyilvánítva, melyre vonatkozó tény az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe.

Nem volt vitás az sem, hogy a ... .. Bt. társasági szerződés módosítását, illetőleg a vagyoni hozzájárulások elszámolását és egyéb ehhez kapcsolódó tevékenységet is végzett a ... .. Bt. ügyvezetőitől származó meghatalmazás alapján **I.r. alperes neve** és a cégbíróságnál is eljárta a változás átvezetése miatt. Tény, hogy kiderült, hogy a ... .. Bt. védjegy oltalom bejegyzése iránti kérelmét elutasították, mindezekről **I.r. alperes neve** pontos tudomással bírt, hiszen a bírósági eljárásokban ellátta a Bt. képviselőjét. Azonban ezekben az eljárásokban is sikertelen volt, minden határidőt elmulasztott, kérelmeit rendre elutasították. Erre vonatkozó anyagokat a felperes az elsőfokú eljárás során becsatolta.

Maga **I.r. alperes neve** adta elő a 2018. július 2-i meghallgatásán, hogy az ügynevezett Pipacs adatbázisból, a megállapodás aláírását megelőzően lekérte az adatokat és abban nem volt regisztrált védjegy. Persze hogy nem, hiszen a kérelmet a szabadalmi hivatal törölte és erről **I.r. alperes neve** tudott.

A felperes 2004. február 14-én azonnali hatállyal felmondta a **fél6nak** adott megbízásait, az iratok átadás - átvételére csak 2007. november 20-án került sor. Ezen iratok elengedhetetlenül szükségesek voltak a védjegy per további folytatásához, de ezt az első fokon eljáró bíróság szintén nem vette figyelembe.

Az is tény, hogy **fél5** az alperes mulasztásai miatt több peres eljárást indíthatott a felperes ellen, mely eljárásokban a ... .. Bt. képviselőjét szakirányú felkészültségű ügyvédi iroda, illetve szabadalmi iroda látta el. A velük kötött sikerdíjas megbízási szerződések alapján kiegyenlített számlákat az elsőfokú eljárásban a felperes csatolta.

A felperes állította, hogy **fél6** a kárt nemcsak azzal okozta, hogy a Megállapodást gondatlanul, tudatosan megtévesztően szerkesztette meg, hanem a további perbeli tevékenységével is, amire megbízást kapott, ugyanis, ha a bíróság érdemben tudja tárgyalni a védjegyoltalom ügyét, akkor **fél5** nem kapja meg a „... konyhája” védjegy bejegyzést és nem tud a felperes ellen bitorklás és védjegy törlési eljárást indítani. Ezért kellett a felperesnek több mint 10 évig pereskedni és végül az ítéletek egyértelműen bizonyították, hogy **fél5** jogtalanul, csalárd módon szerezte meg a védjegyet, ezért az övét törölték, a bitorklást elutasították, a felperesét jogosnak ítélték.

A felperes utalt arra, hogy a társasági szerződésmódosítást **II.r. alperes** szerkesztette és ellenjegyezte, a ... .. Bt. ügyvezetőjének meghatalmazása alapján eljárva. Ennek a jogügyletnek kapcsán minden iratot **I.r. alperes neve** ügyvéd úr írt alá. A gazdasági társaságot ért kár abban jelentkezik, hogy az ügyvédi és szabadalmi irodák részére a megbízási díjat a ... .. Bt.-nek kellett kifizetnie. Ez tulajdonképpen a tulajdonosok kára, hiszen a tulajdonukat képező gazdasági társaság bevétele csökkent.

A fellebbezéshez csatolt iratok egyértelműen tanúsítják, hogy a ... .. Bt. mint megbízó volt az ügy részese, és **I.r. alperes neve** megbízta a csatolt iratok szerkesztésével, ellenjegyzésével, és a cégbírósági eljárásban való képviselővel. Egyébként sem lehet szétválasztani egy gazdasági társaság

megvásárlásokor a tulajdonosokat, a gazdasági társaságtól, ezért értelmetlen és érthetetlen is egyben az elsőfokú bíróság okfejtése. Tény tehát, hogy a Bt. az ügyben megbízó volt. Ekként a kár megtérítését is alappal követelheti, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság okfejtése nem helytálló.

A felperes kérte figyelembe venni azt is, hogy **I.r. alperes neve** az eljárás alatt szavahihetőségét elvesztette, a „nem tudom, nem emlékszem, régen volt, lehet, hogy úgy volt” nyilatkozataival. Iratai nincsenek, megbízási szerződést nem készített, számlát nem adott, vagyis cselekedetével az ügyvédi működés szabályait szegte meg. E mellett a felperesi társaság ügyvezetője részletesen beszámolt arról, hogy a *MÜBSÉ*-hez bejelentette a kárigényt, a biztosító részben fizetett is. A biztosító is közölte, hogy az általa küldött levélre sem válaszolt **I.r. alperes neve**. Szinte elérhetetlen volt az irodájában telefonon és mobilján is, összesen kétszer sikerült beszélni vele, de visszahívást ígért, ami nem történt meg.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetései és jogi indokolása is helytálló.

A fellebbezés alaptalan.

A fellebbezés elbírálása során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően megállapított tényállás és a jogi indokolás ugyan kiegészítésre szorul, de az érdemi döntés helytálló.

A másodfokú bíróság a periratok alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban egészíti ki, hogy a felperesi jogelőd ... .. Bt. 2000. május 4-én a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz (továbbiakban: Hivatal) a „... Konyhája” szóösszetétel kapcsán védjegybejelentési kérelmet nyújtott be. A védjegybejelentési eljárást a hatóság a 2000. augusztus 31. napján kelt határozatával - a bejelentő cég beltagjának a bejelentési díj megfizetésére vonatkozó kötelezettsége elmulasztása miatt - megszüntette.

fél5 szintén a „... Konyhája” szóösszetétel vonatkozásában 2002. március 12-én nyújtott be védjegybejelentési kérelmet, melyet a Hivatal 2003. március 31-én kelt határozatával lajstromba vett. A felperesi jogelődöt az utóbb bejelentett kérelme folytán a Hivatal határozata alapján 2005. december 19-i elsőbbséggel megillette a „... Konyhája” szóösszetétel védjegy oltalma, **fél5** védjegy oltalmát pedig a Hivatal 2005. december 19-i hatállyal megszüntette.

A másodfokú bíróság elsősorban arra tér ki, hogy a felperesi ügyvezető további meghallgatását a per másodfokú tárgyalásán azért nem foganatosította, mert a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (továbbiakban: Pp.) 235.§ (1) bekezdése alapján további bizonyítás nem volt elrendelhető és az elsőfokú eljárás során a törvényes képviselő részletes meghallgatása megtörtént.

A Pp. 247.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. A felperes az elsőfokú eljárás során az I.r. alperes mögöttes felelőssége szerinti marasztalása mellett a II.r. alperest kérte kötelezni kártérítés megfizetésére, míg a fellebbviteli eljárás során kérelme az alperesek egyetemleges marasztalására irányult. Az egyetemleges marasztalás az I.r. alperes helyzetét tenné terhesebbé, így a felperes kérelme nem tartozik a Pp. 146.§ (5) bekezdése szerint nem keresetváltoztatásnak minősülő esetek közé.

A felperes által felhozott eljárási szabálysértéseket a másodfokú bíróság nem látta megalapozottnak. A felperes által említett, 2019. február 22-én és május 3-án megtartott tárgyaláson mind a felperesi jogi képviselő, mind a felperes törvényes képviselője jelen volt. Ezért 118.§ (2) bekezdése alapján nyomban lehetőségük lett volna kérni a jegyzőkönyv kiegészítését, módosítását, amennyiben a tárgyaláson elhangzottak nem pontosan kerültek rögzítésre a jegyzőkönyvben. Ezen túlmenően a felperes a Pp. 118.§ (3) bekezdése alapján a tárgyalás megtartásától számított 15 napon belül is kérhette volna a jegyzőkönyv kijavítását, kiegészítését. Ezért a fellebbezésben már alappal nem kifogásolható a jegyzőkönyv tartalma. Az elsőfokú bíróság a 31. sorszámú végzésével a 20. sorszámú jegyzőkönyv kijavítására irányuló felperesi kérelmet el is utasította.

Az pedig, hogy a jegyzőkönyvek nem tartalmazzák azon kérdést, hogy a felek kérik-e a jegyzőkönyv visszahallgatását, nem minősíthető súlyos eljárási szabálysértésnek, hiszen a fentebb vázoltak szerint a felperesnek több lehetősége is volt a jegyzőkönyv kijavítását, kiegészítését is kérni.

A felperes az elsőfokú eljárás során több, az I.r. alperes különböző tevékenységét sérelmező előadást tett. A felperes az utolsó tárgyalást megelőzően benyújtott, 2019. június 6-án kelt beadványában foglaltak szerint a következőképpen nyilatkozott: „Kénytelenek vagyunk megismételni, hogy igényünket arra alapítjuk, hogy a 2003. január 2-án nyert megállapodás megszerkesztése és ellenjegyzése során járt el gondatlanul (esetleg szándékosan) **I.r. alperes neve**. A megállapodás megszerkesztésekor ugyanis jobb tudomása ellenére téves tájékoztatást adott mindkét félnek az ügyről és ezt a tájékoztatást belefoglalta a szerződésbe is. A felperes kára ebből keletkezik.

A félreértések elkerülése végett megismételjük, hogy a kártérítési igényünk nem azon alapszik, hogy az alperes a 2003-as évet követően különféle eljárásokban, a felperes, illetve a másik szerződő fél tudta nélkül bírósági eljárásokban vett részt, ahol majdnem két éven keresztül próbálta saját hibáját orvosolni. Nem tárgya ennek az eljárásnak és nem is kívánjuk feltárni, hogy valójában kinek a megbízásából járt el ekkor az alperes, de az tény, hogy ezekben az eljárásokban is további mulasztásokat követett el, melynek eljárási sikertelenségét okozták." A 2019. június 19-én tartott tárgyaláson a felperes fenntartotta keresetét, ezért a felperesnek ezen előadása volt irányadó a kereset elbírálásakor.

Mindezek alapján a felperes kártérítési igényét kizárólag arra alapította, hogy a ténylegesen eljáró I.r. alperes jobb tudomása ellenére a 2003. január 2-án kelt adásvételi szerződésbe téves tájékoztatást foglalt és a felperes kára ebből keletkezett. Ezért a felperes a Pp. 235.§ (1)

bekezdésének szabálya folytán a fellebbezési eljárásban már nem hivatkozhat arra, hogy az I.r. alperes a felperesi jogelődötől kapott megbízás alapján eljárva további perbeli tevékenységével is okozta a kárt. A felperes szerződésszegésre alapította kártérítési igényét és a fellebbezésében is a mellett érvelt, hogy a felperesi jogelőd és a II.r. alperes között szerződéses jogviszony állt fenn.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (továbbiakban: Ptk.) 318.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 339.§ (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mivel a felperes a perben kártérítési igényt érvényesített, ezért őt terhelte a kártérítés konjunktív feltételeinek, - az alperesi jogellenes magatartás, a felperes kára és a kettő közötti okozati összefüggés -bizonyítása.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával abban, hogy a felperesi jogelőd és a II.r. alperes között nem volt szerződéses jogviszony. Az adásvételi szerződésnek nem alanya, hanem tárgya volt a ... .. Bt. Ebből következően a ... .. Bt. a megbízási szerződésben félként nem vett részt, így vele szemben a II.r. alperes szerződést nem szeghetett, azaz a II.r. alperes jogellenes magatartása hiányzik. Ezért szükségtelen volt **fél3** tanúkenti meghallgatása.

A teljesség igénye folytán a másodfokú bíróság kitér arra is, hogy a kártérítés elemei közül nemcsak a jogellenes magatartás, hanem a felperes állított kár és az alperesek tevékenysége közötti okozati összefüggés is hiányzik.

A felperes által az elsőfokú eljárás során mellékelte iratok között elfekszik a Magyar Szabadalmi Hivatal (továbbiakban: Hivatal) 2003. május 6-án kelt, II.r. alperes részére nyújtott tájékoztatása, melyből kitűnik, hogy a ... .. Bt. 2000. május 4-én nyújtott be védjegybejelentési kérelmet, melynek nyomán a Hivatal felhívta a bejelentőt a bejelentési díj két hónapon belüli megfizetésére. A bejelentő cég belfagya azonban a befizetés során nem tüntette fel a bejelentés ügyszámát, illetve a befizetési bizonylaton kizárólag a belfag neve szerepelt, így a Hivatal nyilvántartása szerint a bejelentési díj nem került megfizetésre, ezért a bejelentést 2000. augusztus 31-én kelt határozatával a hivatal visszavontnak tekintette. A határozat a bejelentő bejelentési kérelemben megadott címéről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza és a határozattal szemben jogorvoslati határidőben megváltoztatási kérelem nem érkezett.

Mindebből pedig kitűnik hogy a ... .. Bt. ugyan valóban benyújtott a Hivatalhoz védjegybejelentési kérelmet, de a védjegybejelentési eljárást a Hivatal már a 2000. augusztus 31. napján kelt határozatával, tehát az adásvételi szerződés megkötését megelőzően évekkal - a bejelentő cég belfagjának mulasztása folytán - jogerősen megszüntette. Az, hogy ki a védjegyoltalom jogosultja, a Hivatal határozatától és nem a felek ezirányú nyilatkozatától függ. Az adásvételi szerződés megkötésének időpontjában a tényleges jogi állapot az volt, hogy a felperesi jogelőd javára nem állt fenn védjegyoltalom. Ez a tény abban az esetben is, ha az okiratot szerkesztő I.r. alperes tájékoztatja erről a szerződő feleket és akkor is ha nem.

fél5 2002. március 12-én nyújtott be védjegybejelentési kérelmet, melyet a Hivatal 2003. március 31-én kelt határozatával lajstromozott. Ebből következően a felperes álláspontjával ellentétben a

